

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 1 marca 2016 r.

Poz. 1696

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.2.7.2016.8 **WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO**

z dnia 18 lutego 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. Nr 1515).

wskazuję, że

uchwałą Nr XVII/136/15 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 17 grudnia 2015 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka na obszarze osady Dłużewo, wydana została z naruszeniem prawa.

Uzasadnienie

Uchwałą nr XVII/136/15 z dnia 17 grudnia 2015 roku Rada Miejska Trzcianki uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka na obszarze osady Służewo.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 28 grudnia 2015 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. Nr 1515) – zwanej dalej „u.s.g” - oraz przepisu art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015r., Nr 199 ze zm.) – zwana dalej „u.p.z.p.”.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały stwierdził, co następuje:

Zgodnie z zasadą wyrażoną w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 kwietnia 1997 roku (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Poprzez działanie na podstawie i w granicach prawa w zakresie podejmowania uchwał przez organy jednostek samorządu terytorialnego rozumieć należy działanie zgodne z przepisami regulującymi podstawy prawne podejmowania uchwał; przepisami prawa ustrojowego; przepisami prawa materialnego oraz zgodnie z przepisami regulującymi procedurę podejmowania uchwał. (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 21.01.2009r., sygn. akt III SA/Łd 564/08, wyrok NSA O/Z we Wrocławiu z dnia 20 kwietnia 1999r., sygn. akt II SA/Wr 364/098). Każda norma kompetencyjna musi być więc tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Realizując kompetencję, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w danym upoważnieniu. Norma kompetencyjna powinna być interpretowana w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii (por. orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 5 listopada 1986 r., U 5/86, OTK 1996, nr 1, poz. 1).

W myśl przepisu art. 28 ust. 1 u.p.z.p. istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Wskazanie w cytowanym przepisie podstaw nieważności uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oznacza, iż przepis ten stanowi lex specialis wobec art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Uwzględniając powyższe regulacje u.p.z.p. stwierdzić należy, że w przypadku naruszenia zasad

sporządzania planu ustawodawca wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny, co oznacza, że nie każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego skutkować będzie stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części (por. wyrok NSA z dnia 25 maja 2009 r., II OSK 1778/08, lex 574411; zob.: Z. Niewiadomski (red.): Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz, Warszawa 2004, s. 253-254).

W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, iż zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą kwestii merytorycznych, związanych ze sporządzaniem aktu planistycznego, a więc zawartości aktu planistycznego (część tekstowa i graficzna, inne załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. W odniesieniu do planu miejscowego, jego zawartość (część tekstową i graficzną), określają art. 15 ust. 1 i art. 17 pkt 1, art. 20 ust. 1 u.p.z.p., a przedmiot, a więc wprowadzone ustalenia, określa art. 15 ust. 2 i 3 ustawy. Natomiast standardy dokumentacji planistycznej, określa wydane na podstawie delegacji ustawowej Rozporządzenie (por. wyrok WSA Gliwicach z dn. 11 kwietnia 2011r., II SA/GL 1124/10, CBOSA).

Ustawą z dnia 09 października 2015 roku o rewitalizacji (Dz. U. z 2015 r., poz. 1777) dokonano z dniem 18 listopada 2015 roku zmian m.in. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zdaniem organu nadzoru nieuregulowanie przez prawodawcę kwestii przejściowych, pozwalających na stosowanie dotychczasowych przepisów do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie zmian ustawowych, oznacza zastosowanie zasady działania nowego prawa wprost. W wyroku z dnia 8 listopada 2006 roku (OTK-A 2006/10/149, Dz. U. z 2006 r. Nr 206, poz. 1522) Trybunał Konstytucyjny wskazał, że „*Milczenie ustawodawcy co do reguły intertemporalnej należy uznać za przejaw jego woli bezpośredniego działania nowego prawa, chyba że przeciw jej zastosowaniu przemawiają ważne racje systemowe lub aksjologiczne*”.

W myśl z art. 15 ust. 1 u.p.z.p., w zmienionym od dnia 18 listopada 2015 roku brzmieniu, burmistrz sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem, wraz z uzasadnieniem. W uzasadnieniu przedstawia się w szczególności:

- 1) sposób realizacji wymogów wynikających z art. 1 ust. 2-4 u.p.z.p.,
- 2) zgodność z wynikami analizy, o której mowa w art. 32 ust. 1, wraz datą uchwały rady gminy, o której mowa w art. 32 ust. 2 u.p.z.p.
- 3) wpływ na finanse publiczne, w tym budżet gminy.

Dołączone do przedmiotowego planu miejscowego uzasadnienie nie zawiera jednak treści i informacji, o których mowa ww. art. 15 ust. 1 u.p.z.p. W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że istotne naruszenie prawa to naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwały, brak podstawy do podjęcia uchwały określonej treści, błędne zastosowanie przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały, czy naruszenie procedury podjęcia uchwały (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 kwietnia 2011 r. sygn. akt II OSK 117/11 oraz z dnia 26 maja 2011 r. sygn. akt 412/11, CBOSA). W ocenie organu nadzoru, z uwagi na okoliczność, że uzupełnienie brakujących w uzasadnieniu informacji nie wpłynęłoby na ustalenia zawarte w części tekstowej i graficznej uchwały Nr XVII/136/15 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 17 grudnia 2015 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka na obszarze osady Dłużewo, powyższe naruszenie uznać należy za nieistotne.

Podnieść także należy, iż w § 12 przedmiotowej uchwały stwierdzono, że „*w związku z brakiem występowania w obszarze objętym planem granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych nie zachodzi potrzeba określenia ich granic i sposobów zagospodarowania*”, podczas gdy obszar objęty planem położony jest w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 127 – Subzbiornik Złotów – Piła – Strzelce Krajeńskie. Na okoliczność powyższą zwrócił także uwagę Marszałek Województwa Wielkopolskiego w swojej opinii z dnia 1 kwietnia 2015 roku, stanowiącej element dokumentacji prac planistycznych do przedmiotowego planu.

Mając na uwadze powyższe niniejsze rozstrzygnięcie jest w pełni uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia

Wojewoda Wielkopolski

(-) Zbigniew Hoffmann